



ที่ ศค ๐๑๐๐.๔/๗๗๒๓

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๒ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนประชารัฐร่วมใจ ปลอดภัย
ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๙๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
๒. สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนประชารัฐร่วมใจ
ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมขอเสนอเรื่อง ผลการสำรวจความคิดเห็น
ของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนประชารัฐร่วมใจ ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ มาเพื่อ
คณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ
เสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑๓) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี
(พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง) กำกับการบริหารราชการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติจัดเก็บ
ข้อมูลและสถิติตัวเลข รวมทั้งสำรวจและสอบถามประชาชนเกี่ยวกับนโยบายหลักๆ ของรัฐบาล
แล้วรายงานคณะรัฐมนตรีทราบ

๒. สาระสำคัญ

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ร่วมกับ
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) ดำเนินการสำรวจความคิดเห็น
ของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนประชารัฐร่วมใจ ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งดำเนินการ
ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ โดยสัมภาษณ์ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป
ในชุมชน/หมู่บ้านเป้าหมายในการแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวนตัวอย่าง ๔๖,๐๐๐ รายทั่วประเทศ
ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ เพื่อติดตาม ประเมินผล และวางแผนการดำเนินงานในการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดต่อไป โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

/๒.๑ การพบเห็น...

๒.๑ การพบเห็นปัญหายาเสพติด ประชาชนในชุมชน/หมู่บ้านเป้าหมาย ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ร้อยละ ๖.๒ ระบุว่าพบเห็นปัญหายาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้านด้วยตนเอง ร้อยละ ๔๓.๘ ระบุว่าไม่พบเห็นแต่ทราบว่าในชุมชน/หมู่บ้านมีปัญหายาเสพติด ในขณะที่ร้อยละ ๕๐.๐ ระบุว่าไม่พบเห็นและไม่ทราบว่าในชุมชน/หมู่บ้านมีปัญหายาเสพติด

๒.๒ การพบเห็นการซื้อขายยาเสพติด ประชาชนฯ ร้อยละ ๒.๗ ระบุว่าพบเห็น การซื้อขายยาเสพติดได้ง่าย ในขณะที่ร้อยละ ๐.๓ ระบุว่าพบเห็นการซื้อขายยาเสพติดได้ยาก ส่วนร้อยละ ๓๒.๒ ระบุว่าไม่พบเห็นแต่ทราบว่ามีการซื้อขายยาเสพติด และร้อยละ ๖๔.๘ ระบุว่า ไม่พบเห็นและไม่ทราบว่ามีการซื้อขายยาเสพติด

สำหรับเหตุผลของผู้ที่ระบุว่าพบเห็นการซื้อขายยาเสพติดได้ง่าย คือ พบเห็น การซื้อขายยาเสพติดได้ทั่วไปเหมือนซื้อของกิน - ของใช้ พบเห็นการซื้อขายยาเสพติดแบบเปิดเผยไม่เกรงกลัว กฎหมาย เป็นต้น

สำหรับเหตุผลของผู้ที่ระบุว่าพบเห็นการซื้อขายยาเสพติดได้ยาก คือ เจ้าหน้าที่ เข้มงวด ต้องไปซื้อนอกชุมชน/หมู่บ้าน และมีการตั้งจุดตรวจจุดสกัด

๒.๓ การพบเห็นผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ยังมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ประชาชนฯ ร้อยละ ๕.๖ ระบุว่าพบเห็นด้วยตนเอง ขณะที่ร้อยละ ๔๓.๓ ระบุว่าไม่พบเห็นแต่ทราบว่ามีผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติดที่ยังมีพฤติการณ์ดังกล่าวอยู่ ในขณะที่ร้อยละ ๕๑.๑ ระบุว่าไม่พบเห็นและไม่ทราบว่า มีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดฯ

๒.๔ สำหรับประชาชนฯ ที่ระบุว่าพบเห็น/ทราบว่าชุมชน/หมู่บ้านมีปัญหายาเสพติด ได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑) ช่วงอายุของผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด^{๑/} พบว่า ประชาชนฯ อายุ ๒๐ - ๒๔ ปี เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด (ร้อยละ ๕๔.๓) รองลงมาได้แก่ อายุ ๑๕ - ๑๙ ปี (ร้อยละ ๔๗.๓) อายุ ๒๕ - ๒๙ ปี (ร้อยละ ๓๙.๒) อายุ ๓๐ - ๓๔ ปี (ร้อยละ ๒๖.๒) อายุ ๓๕ - ๓๙ ปี (ร้อยละ ๑๔.๖) อายุมากกว่า ๓๙ ปี (ร้อยละ ๑๐.๙) และผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี (ร้อยละ ๖.๑)

๒) อาชีพของผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด^{๑/} พบว่า ผู้ที่ว่างงาน/ไม่มีงานทำ เป็นผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด (ร้อยละ ๕๕.๐) รองลงมาได้แก่ นักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ ๓๐.๔) รับจ้างทั่วไปด้านการเกษตร (ร้อยละ ๒๗.๘) กรรมกร (ร้อยละ ๒๖.๗) เกษตรกร (ร้อยละ ๑๔.๓) รับจ้างทั่วไปในครัวเรือน (ร้อยละ ๑๔.๒) ส่วนอาชีพอื่นมีไม่เกินร้อยละ ๙.๐

^{๑/} สามารถตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

๓) ความเดือดร้อนที่ได้รับจากปัญหายาเสพติด ประชาชนฯ ร้อยละ ๒๔.๖ ระบุว่าคนในชุมชน/หมู่บ้านได้รับความเดือดร้อนจากปัญหายาเสพติด (ซึ่งในจำนวนนี้มีสมาชิกในครัวเรือน ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหายาเสพติดโดยตรง ร้อยละ ๙.๗ ส่วนสมาชิกในครัวเรือนที่ไม่ได้รับความ เดือดร้อนจากปัญหายาเสพติดโดยตรง มีร้อยละ ๑๔.๙) ขณะที่ร้อยละ ๖๖.๒ ระบุว่าไม่ได้รับความ เดือดร้อน และร้อยละ ๙.๒ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

สำหรับเรื่องที่ประชาชนฯ ระบุว่าได้รับความเดือดร้อนจากปัญหายาเสพติด ๕ อันดับแรก คือ การกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ร้อยละ ๑๓.๓) การส่งเสียงดังก่อความรำคาญ (ร้อยละ ๑๑.๓) และแก๊งค์มอเตอร์ไซด์ซิ่ง (ร้อยละ ๙.๕) ทะเลาะวิวาท (ร้อยละ ๗.๒) การกระทำความผิดเกี่ยวกับร่างกาย (ร้อยละ ๑.๔)

/ ๒.๕ ความพึงพอใจ...

๒.๕ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานในการป้องกัน ปราบปราม และ บำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ประชาชนฯ ให้คะแนนความพึงพอใจ เฉลี่ยอยู่ที่ ๗.๐๕ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน และเมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจของประชาชนฯ พบว่า ร้อยละ ๖๘.๘ ระบุว่าพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก - มากที่สุด ร้อยละ ๒๗.๖ ระบุว่าพึงพอใจปานกลาง ร้อยละ ๓.๔ ระบุว่า พึงพอใจน้อย - น้อยที่สุด และร้อยละ ๐.๒ ระบุว่าไม่พึงพอใจ

๒.๖ ความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลในการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษา ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ประชาชนให้คะแนนความเชื่อมั่น เฉลี่ย ๖.๙๘ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน และเมื่อพิจารณาระดับความเชื่อมั่นของประชาชนฯ พบว่า ร้อยละ ๖๖.๖ ระบุว่าเชื่อมั่นฯ ในระดับ มาก - มากที่สุด ร้อยละ ๒๙.๒ ระบุว่าเชื่อมั่นปานกลาง ขณะที่ร้อยละ ๓.๙ ระบุว่าเชื่อมั่นน้อย - น้อยที่สุด และร้อยละ ๐.๓ ระบุว่าไม่เชื่อมั่น

๒.๗ ประชาชนฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกัน ปราบปราม และ บำบัดรักษา ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดรวมถึงการติดตามช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาหรือผู้ต้องขังในคดี ยาเสพติดที่พ้นโทษออกมาในชุมชน/หมู่บ้าน ๕ อันดับแรก คือ การปราบปรามอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (ร้อยละ ๕๓.๗) การใช้กฎหมายลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด (ร้อยละ ๔๖.๙) การตั้งจุด ตรวจหรือจุดสกัดเพื่อเฝ้าระวังในชุมชน/หมู่บ้าน (ร้อยละ ๒๗.๔) การปลูกฝังให้ครอบครัวช่วยกันสอดส่อง ดูแล (ร้อยละ ๑๘.๗) และให้ทหารช่วยดูแลปราบปรามอย่างจริงจัง (ร้อยละ ๑๘.๑)

๓. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการสำรวจดังกล่าว สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อให้ การดำเนินงานของรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมีประสิทธิภาพและบรรลุผล สำเร็จ ดังนี้

๓.๑ การสร้างช่องทางการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับโทษและ ภัยของยาเสพติดหลากหลายช่องทาง เช่น โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ประชาชนสามารถ เข้าถึงข้อมูลได้สะดวกและรวดเร็ว

๓.๒ การประชาสัมพันธ์ช่องทางการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดให้ทั่วถึง และควรมีช่องทางการแจ้งเบาะแสที่หลากหลาย

๓.๓ การรณรงค์/ประชาสัมพันธ์/ปลูกฝัง/สร้างภูมิคุ้มกันให้ครอบครัวและชุมชน ช่วยกันสอดส่องดูแลโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษาที่มีแนวโน้มจะเกี่ยวข้องกับ ปัญหายาเสพติด รวมทั้งสอดแทรกเนื้อหา/ความรู้ในหลักสูตรการเรียนการสอน

๓.๔ การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง และความยั่งยืนในระยะยาว

๓.๕ การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนและภาคประชาสังคม เพื่อให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด การแจ้ง เบาะแสของผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นต้น

๓.๖ การมุ่งเน้นป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่เสี่ยง/พื้นที่ที่มีแหล่งมั่วสุมหรือสถานบันเทิงต่างๆ เช่น ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

๓.๗ การมีมาตรการส่งเสริมและช่วยเหลือประชาชนที่ว่างงาน/ไม่มีงาน ทำให้มีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้ในการดำรงชีวิต สามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้อย่างเพียงพอ เพื่อป้องกันไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๓.๘ การปราบปรามและลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามกฎหมายอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๓.๙ หน่วยงานภาครัฐควรติดตาม แก้ไขปัญหาการร้องเรียนของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหายาเสพติด หรือปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง เช่น การลักทรัพย์ เมายา อาละวาด รวมกลุ่มมั่วสุมของเยาวชน เป็นต้น

๔. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงขอเสนอผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนประชารัฐร่วมใจ ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังกล่าว ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

โทร. ๐ ๒๑๔๒ ๑๒๓๔ ต่อ ๒๑๒๖๘, ๒๑๒๗๙ - ๘๐

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๑๓๘

E-mail : popinion@nso.go.th